

ubetinget frihedsstraf ved visse førstegangsovertrædelser ikke skulle være udelukket.

De nye regler om samfundstjeneste i straffelovens kapitel 8 udelukkede ikke udtrykkeligt anvendelsen af samfundstjeneste ved bestemte kriminalitetstyper.

2.3. Arbejdspligtens omfang

I betænkning nr. 1211/1990 anbefalede Straffelovrådet, at en permanent ordning med samfundstjeneste fortsat skulle følge den fremgangsmåde, at der i dommen blev fastsat et antal timer som udtryk for den samlede arbejdspligt samt en længstetid for afvikling af arbejdspligten.

Om det mindste antal samfundstjenestetimer bemærkede Straffelovrådet, at der var grund til at tro, at forarbejderne til forsøgsordningen nogenlunde havde truffet det rette, når der regnedes med et mindste timeantal på 40. Straffelovrådet havde ingen afgørende betænkeligheder ved at sætte et minimum på 40 timer og fandt, at angivelsen at dette tal måske kunne have den fordel, at tallet i forbindelse med maksimum på særlig anskuelig måde ville vise det spillerum, inden for hvilket der skulle træffes konkrete valg, og som måtte ventes at blive udfyldt på alle hovedtrin i overensstemmelse med en bedømmelse af kriminalitetens karakter.

Det mindretal i Straffelovrådet, som gav udtryk for sympati over for anvendelse af samfundstjeneste i nærmere afgrænsede sager om spirituskørsel, ville dog være tilbøjelige til at fastsætte det generelle minimum for arbejdspligten til 20 i stedet for til 40 timer.

Den nye bestemmelse i straffelovens § 63, stk. 1, fastsatte udmålingen af samfundstjeneste til mindst 40 og højst 240 timer.

3. Lovændringen i 1997

3.1. Indledning

I april 1997 vedtog Folketinget gennem en ændring af straffeloven (lov nr. 274 af 15. april 1997) at styrke domstolenes mulighed for at anvende samfundstjeneste. Lovændringen trådte i kraft den 1. maj 1997.

Ved lovændringen blev det i videre omfang muligt sammen med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste at idømme en kort ubetinget frihedsstraf eller bøde (kombinationsdom). Det blev samtidig muligt at knytte flere former for vilkår til en dom til samfundstjeneste, således at flere personer kunne blive fundet egnede her-til.

3.2. Kriminalitetstyper

Det var ikke hensigten med lovændringen afgørende at ændre den praksis, der havde dannet sig, hvorefter samfundstjenestens absolutte kerneområde var berigelseskriminalitet bortset fra røveri.

Det var således hensigten, at samfundstjeneste ved kriminalitet som f.eks. vold, røveri, narkotikasager og sædelighedsforbrydelser, stadig burde anvendes med varsomhed. Hvis det efter en konkret, individuel vurdering blev fundet for svarligt at idømme en kombinationsdom, ville der dog fremover i videre omfang kunne anvendes samfundstjeneste i disse sager (varsomhedsområdet).

Der blev ikke ved lovændringen foretaget en udtrykkelig begrænsning af anvendelsen af samfundstjeneste til visse kriminalitetstyper.

3.3. Arbejdspligtens omfang

Der blev ikke i forbindelse med lovændringen foretaget en ændring af straffelovens § 63, stk. 1, som fastsætter udmålingen af samfundstjeneste til mindst 40 og højst 240 timer.

Spørgsmålet om arbejdspligtens omfang blev ikke berørt i Justitsministeriets bemærkninger til eller i Retsudvalgets betænkning over lovforslaget.

4. Anvendelsen af dom til samfundstjeneste

4.1. Udviklingen i antal samfundstjenestedomme

Siden forsøgsordningen med samfundstjeneste blev indledt i 1982, har der været følgende udvikling i antallet af domme til samfundstjeneste og i antallet af anmodninger om egnetheds-vurdering med henblik på samfundstjeneste: